

PUSZTADOKTOR MAGAZIN

Tájkép csata után

Nagy pillanatok

Láthatatlan háttér

Apróságok a pusztában

Téli madáretetés – de hogyan?

Hívj, hogy repülhessen!

13600/17

ADJUKÖSSZE.HU Támogatás mértéke:

500 Ft/hívás vagy sms

Nagy pillanatok

Móra László Karácsony édes ünnepén

Legyen ma templom minden ember szíve,
Melyben a lélek szárnyat bontogat!
Karácsony édes ünnepén
Legyen imádság minden gondolat.

Legyen ma templom minden ember szíve,
S legyen a templom tiszta, szent fehér.
Karácsony édes ünnepén
Istennek tetsző legyen a kenyér.

Szálljon szívünkbe áldott akarat,
Ez kösse egybe mind a kezeket.
Karácsony édes ünnepén
Te légy vendégünk: Jóság, Szeretet!

Akinek könnyet osztogat az Élet
És kín a napja, kín az éjjele,
Karácsony édes ünnepén
Ne fuss előle! Óh beszélj vele!

Testét takard be s enyhítsd sok sebét!
Óh lásd meg, tudd meg: testvér ő veled.
Karácsony édes ünnepén
A szíved szépül, őt ha öleled.

Az emberszívek örökélő őre
Tegye ma össze mind a kezeket!
Karácsony édes ünnepén
Maradj vendégünk: Jóság, Szeretet!

(Fotó: Kondor-Bánházi Laura)

Idén áprilisban Nagygyőri Anna, a nyíregyházi madármentő állomásunk vezetője az esküvőjén engedett szabadon egy nagykovácsot férjével, Hanyicska Zsolttal. Ritkán van nálunk esküvő, és ritkán kerül hozzánk nagykovács, a kettő így együtt gyönyörű szimbóluma a természet iránti szeretetnek.

(Fotó: Konyhás István)

Ez a fotó képszerkesztői szemmel nem a legjobb, nem is került be a parlasi elengedésekor az újságba, mégis fontos kép. Benne van mindaz, amit a látványkórházzal szeretnénk volna elérni, hogy láthatóvá, átélhetővé váljon a madármentés. Ebben óriási segítségünkre vannak a televíziós újságírók (is), akiknek a munkáját ezúton is köszönjük!

A címlapon: Egerészölyv (Fotó: Morvai Szilárd)

Láthatatlan háttér

December közepénél tartunk, és az ország egyik, a nyugati felén havazik, a másik, keleti részén enyhül az idő, napsütés. Aki nem járja az utakat, az csak a hírekben, közvetítésekben hallja, fotókon látja a "telet". Ahogy én is. Hortobágyon, ebben a kis községben teljesen más a napi időjárási valóság. Nagyon várjuk a havat, mert a gyerekek egész decemberben erről énekelnek, szeretnék látni a csodát, mert ugye a havazás csodálatos. A csúszós út és a hólapátolás őket nem érdekli, és persze nem is kell, hogy érdekelje, hóangyalt szeretnének, szánkózást, hóembert, havat enni titokban, jeget törni. Nem értik, miért nincs hó, miért kell sok ruha, és ha egyik nap csizmában mennek, másnap miért elég a vékonyabb sapka. Sár van, néha káprázatos színek, de ha nem süt a nap, sűrű fátyol mindenben, még a mosolyokon is. Ahogy az időjárási valóság más, a mindennapi valóság is más, és ettől valahogy most nagyon kézzelfoghatóvá vált, mekkora hatással van ránk a minket körülvevő környezet, a szűkebb értelemben vett világ. Meghatározza az alaphangulatunkat: megint cuppoghatunk a sárban. Megváltoztatja az étkezési szokásokat: több gyümölcs. Déli gyümölcs. Kocsonya, hurka. Megváltoztatja a napi tevékenységek sorrendjét, nálunk legalábbis tűzgyújtás, faaprítás. (Félreértés ne essék, Hortobágyon a legtöbb háztartásban van gázfűtés is.) Van, aki ilyenkor elhagyja a napi kinti testedzést, és bent folytatja, van, akit pedig épp a hűvös idő készítenet mozgásra, mert kevesebbet kerteszkedhet, és hiányzik az aktivitás. Nincs ez egyébként másként évszázadok

óta, az emberek életét mindig alapjaiban határozta meg az időjárás, egyféle keretet adott az életüknek. A hagyományaink nagy része is erről árulkodik. Májusfát akkor állítottak a legények, amikor már nem okozott gondot éjszaka bandába verődni, és megerősödtek a tavaszi hajtások, Márton-napra már hordóban volt az újbór, megnőtt az egész évben hizlalt liba, befejeződött a mezőgazdasági munkák sora, lehetett még egyet a karácsonyi böjt előtt mulatni, és a disznóvágásra készülni. A közelünkben egy nagy viharban összeledőlt a sarki öreg nyárfa, seregélyeket, ölyveket, varjakat láttunk rajta mindig. Kidöntött egy villanyoszlopot is, nem volt áram néhány órán át. Idén nyáron egy gólyapár épített új fészket a mellettünk levő kis erdőszávon keresztül húzott villanypóznára. Most lecserélték mindkét helyen az oszlopokat, új kábeleket húztak be, a gólyáknak tettek ki fészektartót is. Két napig tartott a munka. Reggeltől késő délutánig, másnap pedig estig. Amikor véget ért a nap az iskolában, óvodában, munkahelyen, hazamentünk. Gubbasztottunk a hideg, sötét házban, gyertyát gyújtottunk, almát, tököt sütöttünk, a gáztűzhely üzemelt. A kisebbik gyermekem mesét szeretett volna nézni. Nem tudott. Ilyenkor mindig megbeszéljük, mi miért van, vagy éppen most miért nincs. Nem volt nagyon nyugos, együtt voltunk, játszottunk, az számára ugyanúgy megszokott időtöltés, de ő is megérezte valamit abból a kiszolgáltatottságból, amit a civilizáció, vagy a technológia eszközeinek hiánya jelent. Akkor megy az autó, ha van üzemanyag, akkor működik a tévé,

ha van áram. Ha nincs, akkor magunk vagyunk, magunkra vagyunk utalva. Mi szerencsések vagyunk, mert egészen természetközeli életet élhetünk. Madarak, rágcsálók, hüllők, kételtűek, rovarok sokaságával osztozunk a kerten, és próbálunk úgy élni, hogy minél kevesebbet zavarjuk egymást. A munkánkból adódóan kicsit le tudunk lassulni az ős beálltával, ilyenkor alig van turista. És még így is, hogy a természet ritmusával együtt változhat a sajátunk, erőt vesz valami furcsa bizonytalanság, ha a megszokott komfortból kizökkenünk. Van, aki egyenesen pánikba esik ilyenkor, és persze vannak helyzetek, amikor az áramkimaradást mindenképp el kell kerülni, ha valakinek például elektronikus, folyamatos működést igénylő orvosi készüléke van. Az energia mára létszükségletté vált. Láthatatlan, és nélkülözhetetlen, a megléte feltételezhető, mértéke előzetesen csak becsülhető. Éppen úgy, mint az önk támogatása. Láthatatlan, és nélkülözhetetlen, a megléte feltételezhető, mértéke előzetesen csak becsülhető. Enélkül a mi alapítványunk is csak gubbasztana a sötét, hideg házban. Mi szerencsések vagyunk, mert ez a láthatatlan, bár egyre inkább látható, érezhető támogatás megadja azt a háttérrel, ami biztosítja a működésünket, hogy aztán megpróbálhassuk a természet ritmusát követve visszaadni a levegő vándorainak szabadságát. Ezen dolgoztunk idén, és ezért fogunk dolgozni jövőre is. Bízunk benne, hogy továbbra is az önk támogatásával! Az alapítvány munkatársai nevében békés, boldog karácsonyt kívánok!

Veres Hajnalka

Köszönjük egész éves támogatásukat!
Köszönjük adó 1% felajánlásukat!

Áldott Karácsonyt és békés, boldog Újévet kívánunk!

Gombócbujár és guvat

A tél közeledtével a Madárkórház „madárvilága” is megváltozik. Általában legyengült, áramütött vagy nagy hideg esetén vízbe fagyott madarak érkeznek hozzánk. Két ilyen legyengült vízi madár is vendégeskedett a napokban nálunk. A kisvöcsök (*fent*), melynek egyik népies neve a gombócbujár hazánk legkisebb és egyben leggyakoribb vöcsökfaja, mely szinte minden álló-, és egyes folyóvizeinken is költ, elsősorban ott, ahol megfelelő mélységű a víz és az elrejtőzéshez kellő nagyságú vízinövényzet áll rendelkezésre. Nehezen megfigyelhető faj, jelenlétét általában jellegzetes kacagó hangja árulja el. A magyarországi populáció jelentős része elvonul, de a be nem fagyó vizeken minden évben maradnak áttelelők is, ezért gyakorlatilag az év bármely hónapjában megfigyelhető. A kis vöcsök a

víz alá bukva szerzi táplálékát, ezért legalább 1 méteres mélységgel rendelkező vizeket választ költőhelyéül. Ezeken a helyeken a vízi növényzet közé rejtí nád- és gyékényszárból, hínárból álló úszó fészket. A fészkalj nagysága 5-7 tojásból áll, a fiókák kikelésük után rögtön képesek az úszásra. A költést áprilisban kezdi, évente rendszerint egy, esetenként két fészkaljat nevel. A szaporodási időszak után, a hidegebb idő beálltakor nagyobb folyóvizeinken – például a Dunán és a Tiszán – is megjelenik egyesével vagy kisebb laza csapatokban. Állati és növényi eredetű táplálékot is fogyaszt. A vöcsöknél, búvároknak előfordul még egy furcsa „baleset”, a párás, esős időben, sötétben az aszfalt utakat, járdákat víznek nézhetik, amire leszállnak, de felszállni már nem tudnak, ugyanis ők csak a vízről tudnak felszállni. Ennél a madárnál viszont, ami a szerencsét illeti: rátaláltak, és jó egészségnek örvend. Ritka, hogy egy madár ilyen jó állapotban kerüljön kórházunkba.

A másik hozzánk került legyengült madár szintén gyakori, de rejtett élete miatt ritkán látható, ő a guvat (*jobbra*). Hazánk szinte minden vizes élőhelyén, nádasokban, gyékényesekben, mocsarakban, mocsárreteken költ. Jelenlétét legtöbbször csak malacvisításszerű hangja árulja el, ha meg is pillantjuk, legtöbbször csak néhány másodpercig sikerül megfigyelni, mielőtt elbújik a sűrű

növényzetben. Fészket növényi törmelékekből sűrű növényzet közé építi. Fészkalja 5-15 tojásból áll. A kotlásban és a fiókák felnevelésében mindkét szülő részt vesz. Széles táplálékspektrummal rendelkezik, rovarokat, rákokat, férgeket, csigákat, pókokat eszik. Húsos zöld növényi részek, termések, bogycsók is szerepelnek táplálkozásában. Időnként kisebb gerinceseket, madárfiókákat, kétélűeket és kisebb halakat is elkap. Elázva, nagyon rossz állapotban került hozzánk egy példánya, de szerencsére még épp időben.

Konyhás István

Sasok szárnyán

Ez a sasok éve volt a kórházban. Minden évben egyre több sas érkezik, de eddig ez volt a rekord: 12 sas érkezett be, melyek közül 8-at, 5 rétit és 3 parlagi sast engedtünk szabadon. Ezek jeles napok, ahol és amikor sok ember ünnepel velünk: Március 15, Húsvét, Anyák Napja a Madárparkban, nyári napforduló, a Kitelepítettek hortobágyi nagygyűlése a híd mellett a keresztnél, Ősök Napja Bugacon, Magyarok Országos Gyűlése Ópusztaszeren, Október 23. a Szabadság Napja a Madárparkban. Sok embernek felemelő érzés, a sasoknak utolsó megméréttetés, hogy megfelelő volt-e felkészítés. Elszálltak, mint a szél.

Apróságok a pusztában

A sárgafejű királyka hazánk egyik legkisebb madara. Közeli rokonával, a tüzesfejű királykával osztozik ebben a megtisztelő címben. Tömege sokszor még az 5 grammot sem éri el. Rovarevő. Rövidtávú vonuló, de bizonyos populációk egész télen kitartanak a költőhelyükön. Az áttelelő példányok még a zord hónapok idején is pókokat és rovarmaradványokat fogyasztanak. Az etetőre kirakott szalonnát, faggyút vagy hájat szívesen fogyasztják. Ennek oka, hogy finom, vékony csőrük nem alkalmas a magok felcsipegetésére, megtörésére. Ilyenkor a sűrű fenyvesekbe behúzódó rovarokat keresik meg. Kóborlásuk idején gyakran tűnnek fel városi környezetben is. Meglehetősen bizalmas madár, olykor méterekre megközelíti az embert. Eurázsiai elterjedésű. Általában lucfenyvesekben él, ezért elterjedési területe is a lucosok vonalát követi. Kedveli a sűrű, homogén állományokat. A síkvidékeket elkerüli, bár telepített alföldi lucerdőkben is megfigyelték már költését. Telente lehet vele találkozni Hortobágyon is, a folyó melletti madárgyűrűző helyen rendszeresen hálóba akad. Évente két fészekaljat nevel. Mivel az első költése sokáig elhúzódik, a tojó a fiókák egyhetes korától új fészek építésébe kezd, és megkezd a második költést. Ekkor a hím veszi át az első fészekalj fiókáinak gondozását. Egy átlagos fészekalj 7-11 tojásból áll, melyeket a tojó mindig egymaga költ ki. Magyarországon viszonylag gyakori fészkelő. Hazai állománya állandó, részben rövid távú vonuló, telelőterülete a Kárpát-medencén belül található. Kiszámú,

rendszeres átvonuló, de rendszeresen találkozhatunk áttelelő példányokkal is, hazai költő állománya kb. 10000 párra tehető. A Madárkórházba is főleg városi parkokból kerülnek be, és sok esetben fálnak vagy ablaknak

ütközve agyrázkódást szenvednek. December elején is egy ilyen sérülésből felgyógyult királykát engedtünk szabadon.

Konyhás István

Felnőttek a toportyánfírgék

Májusban vadászok által megmen-tett, újszülött, elárvult sakálkölyköket kaptunk (*a képen*), azzal a ké-réssel, hogy nem kerülhetnek vissza a természetbe. Hiszen nagyon nem kíváncsiak sem a vadgazdálko-dásnak, sem a természetvédelem-nek, mert a rókához hasonlóan nemcsak a pockot, egeret esznek,

mely egyébként fő táplálékuk, ha-nem minden mást is. Köztük fá-cán, mezei nyúl, de védett kétéltű-ek, hüllők, madarak és kisemlősök mellett a rókán túlmenően őz és szarvasborjú is szerepel az étlapju-kon. Éppen ezért vadászok körében nagy felháborodást keltett, hogy nemcsak mentjük a toportyánt, de még „übecuki” posztokat is ki-raktunk róluk, ahogy cseperednek. Mert mindent mentünk, amit men-teni kell, és tényleg aranyosak a kis nádifarkasok. Nem tartott sokáig a babázás, mert amint kinyílt a sze-mük, végleges gazdáikhoz kerültek vadasparkokba, ahol természetes életterükhöz hasonló környezetben élhetnek anélkül, hogy kárt tenné-nek a vadvilágban. Azóta felnőttek, és boldogan szaladgálnak a Hor-tobágyi Vadasparkban, a Hosszú-

pályi Állatparkban és egy ausztriai vadaskertben. Hortobágyon most kapták meg végleges kifutójukat, az alábbi fotón egyikük látható.

(Fotó: hnp.hu)

Tájkép csata után

Megrázó képsorok láthatók a közösségi média oldalain darvak tömegeinek pusztulásáról. Mint a mohácsi csatatér.

Előző számunkban már bővebben, de általánosan írtunk a madárinfluenza aktuális veszélyéről és darvakban való megjelenéséről, kártételéről, házi baromfi állományok érintettségéről. Azóta a darvak Hortobágyról elvonultak, a 200 000-ból mintegy 30 000 a Dél-Alföldön maradt egy darabig, mely részben ott elhullott, részben tovább vonult, de lapzártakor még mintegy 8000 daru tartózkodott a Fehér tavon.

Hortobágyon november 2-án kezdődött az elhullás, és november közepéig a három halastórendszer leeresztett éjszakázó tavaiban 100-100, a Nagy Kondás tóban kb. 300, a pusztai gyülekező helyeken még egyszer ennyi, így összesen mintegy 2000 elhullott és beteg madárról tudtak a Nemzeti Park őrei, melyet nyugodtan megszorozhatunk kettővel, a zombékosokban és náddal fedett területeken nem látható betegek és hullák miatt. Így itt 2 % körüli lehetett a veszteség, mely a darvak elvonulásával megállt. Viszont tovább hullanak a szegedi Fehér tavon. Ott öt leeresztett halastóban egy hete még 4 200-egynéhány hullát számoltak össze, mely közül egy tóban 1100 hullá volt. Ugyanabban a tóban egy hét múlva már 2220-at számoltak. Hetente 1000 a 8000-ból! Az MME közleménye szerint az

összes veszteség 20 000 daru, mely az összes átvonuló 200 000 daru-nak a 10 %-a, a 30 000 fehér-tavinak fele-harmada! Ezek most mind ott fekszenek valahol az iszapban, a víz alatt, a nádasban és a gyepen, és fertőzik a vízi madarakat és a ragadozókat. Azok pedig széthurcolják mindenfelé és állandósul a járvány, melyet meg lehetne szakítani a hullák összeszedésével. De nem szedik, mert úgy tudják, nem lehet, esetleg mert komoly nehézségekbe ütközik, pedig a legtöbb tetem leeresztett tófenéken van, mely térdig erő gumicsizmával járható. Kérdés az is, ha összeszedik, hova teszik, és hogyan viszik el a konténert, a sáros, járhatatlan gáton, dűlőutakon. Erre a helyi erőnek nincs kapacitása. Ezért felajánlottam saját magam és a civil összefogás segítségét, de nem kaptam választ. Ha így marad télre, bizonyított, hogy a hullákban 4 fokon akár 200 napig is fertőzőképes a vírus, és a vadkacsák, vadlibák fenntartják, hozzák-viszik a fertőzést. Hortobágy körül már a legtöbb nagyüzemi baromfi állományt kiirtották a fertőzés bekerülése miatt. A Dél-Alföldön még nem.

A H5N1 nagyon fertőző és madarakra halálos. Ismételten kérjük, most ne mentsék, ne nyúljanak hozzá a beteg darvakhoz a segíteni akaró jószándékú, de erre fel nem jogosított civilek, mert elhurcolhatják, terjeszthetik ezzel a vírust! Állat-egészségügyi előírás, hogy fertőzött,

fertőzésre gyanús állatot zárlat alatt kell tartani, fertőzött területről elszállítani nemcsak a beteget, hanem az egészségeset is tilos. A természetvédelmi jogszabály lehetőséget ad a mentési szállításra, de ezt most felülírja a járványvédelem.

Az állatvédelmi törvény értelmében viszont szenvedni nem szabad hagyni gerinces állatot, ezért szóljanak a helyi hatósági állatorvosnak, nemzeti park természetvédelmi őreinek, vagy nekünk, és megfelelő védőöltözetben befogjuk, és speciális szállító boxban, és fertőtleníthető járművel karanténba szállítjuk őket. Saját hortobágyi kórházunk külön bejáratú karanténjába, és helyi szükségkaranténokba. A kiszállításnak, a tamponminták laborba szállításának, a hullák megsemmisítésének, az élők ellátásának költségei vannak, melyek nem várt kiadásokat rónak ránk. A karanténba csak egyszer használatos, eldobható és használat után elégetendő kezeltábas szkafanderben, lábszáokban, sapkában, szájmascában, kesztyűben lehet belépni. Ez alkalmanként és személyenként 4 000 Ft, mely naponta többször, több embernek ennek a többszöröse. Hetekig, most már két hónapja, és ki tudja meddig. Kérjük, segítsék ezt a munkát a betegek bejelentésével, védőruha adományozásával és anyagi támogatásukkal!

Köszönettel:
Dr. Déri János

Téli madáretetés – de hogyan?

A télre hazánkban maradó és az északi területekről hoz-
zánk érkező, vonuló madárfajok emberi segítség nél-
kül is túl tudják élni a telet. Ősszel és télen is megfelelő
mennyiségű és minőségű táplálékot találnak hazánkban.
Etetésük célja valójában a magunk szórakoztatása, amit

Őszapó

közele megfigyelésük jelent. Az etetési időszak a tartós
fagyok periódusa. Ez december elejétől akár március
végéig is tarthat. Az etetésre a legmegfelelőbbek: fekete
napraforgó, olajos magvak (pl. dió), gyümölcs (például
érettebb alma), állati eredetű (sótlan) zsiradék. A cin-
kegolyó nagyon nagy vonzerő a mindenki által kedvelt
őszapó számára, ezen aprócska faj egyedeit még az em-
beri jelenlét sem nagyon zavarja. Sok esetben két egyed
is táplálkozik akár egyetlen cinkegolyón úgy, hogy a két
méterre álló ember sem zavarja a táplálkozásban. Egy
szezonzban 20-100 kg mennyiségű táplálék is fogyhat.
Élőhelytől függően – eltérő egyedszámban – más-más
fajok megjelenése várható. Az etetés mellett itató kihe-
lyezése is kiváló ötlet. Sok faj számára a fürdő és téli ivó-
hely jelenti az igazi vonzerőt. Minden madárfaj látványo-
san fürdik. Az etetőre-itatóra beállított távcső fokozza a
megfigyelés élvezeti értékét. Sohase etessünk élelmiszer-
hulladékkal, és a költési időszak megkezdése után! Sok
faj fiókája képtelen megemészteni a magvakat. Használ-
juk a jól bevált etetőanyagokat, amelyek magas tápérté-
kűek és nem jelentenek veszélyt a madarakra! Sohase
etessünk kenyérral, kenyérmorzsával, péksüteménnyel,
de a popcorn és a chips sem megfelelő téli madárete-
tésre. Sohase etessünk sózott vagy cukrozott étellemmel!
Lehetőleg folyamatosan etessünk a szezon végéig! A ma-
darak hamar odébbállnak, ha kiürül az etető, épp ezért
érdemes adagolós etetőt is használni, ami napokig képes
ellátni őket fekete napraforgóval. Nagyobb mennyiségű
gazdaságos beszerzése vidéki terményboltokban lehet-
séges. Óvjuk az etető vendégeit! Gondoskodjunk az ud-
varon vadászó macskák elleni védelemtől! A talajszinten
nyílt, macskák számára búvóhelymentes helyen etes-
sünk! Az ablaküvegnek történő ütközéstől úgy védhet-
jük a madarakat, ha az üvegfelülettől távol, 5-6 méterre
etetünk. Lehetőleg több szinten kínáljunk eleséget! Sok

faj (pl. rigók, vörösbegy és pintyfélék) szeret a talajon
táplálkozni, míg más az ágak közt, etetőtálcán, vagy fe-
dett dúcetetőben fogyasztja el a kihelyezett élelmet. Ahol
tudjuk, fedjük le az etetőteret, hogy a táplálék hó- és eső-
mentes helyen legyen! Az etetőtálca alját érdemes kifúr-
ni, hogy ne álljon meg benne a víz. Törekedjünk arra,
hogy a fekete napraforgó szárazon maradjon! Tartsuk
tisztán a madarak etetőhelyét! A maghéj (mely kiváló-
an komposztálható) eltávolítása hetente egyszer-kétszer
célszerű, hiszen csak a helyet foglalja, és azt a látszatot
kelti, hogy az etető feltöltött állapotban van. A harkály, a
küllő, a fakusz, a csuszka és az ökörszem a hagyományos
etetőkön csak ritkán kerül szem elé. Ha azonban olyan
etetőkertet létesítünk számukra, ami figyelembe veszi
különleges életmódjukat, akkor akár napi szinten is ta-
lákozhatunk velük. Érdemes kitenni megfelelő kapasz-
kodófelületű, eltérő átmérőjű, esetleg korhadtabb ágakat
is az etetőhöz. A fakopáncsfajok szeretik a szintén sötét
vaját és a margarint, melyet a fára kenhetünk. Ameny-
nyiben fotózni akarjuk az etető vendégeit, érdemes az
etetőt megfelelően tájolni. Általában az észak felé néző
optikai tengely megfelelő, így a Nap az egész szezonban
a hátunk mögül fogja megvilágítani az etető és az itató
történekeit. Ha szerencsénk van, nemcsak énekesmada-
rakat figyelhetünk meg, de a rájuk vadászó ragadozókat
(pl. karvalyt, nagy örgébicset) is.

Morvai Szilárd

Nagy fakopáncs

Éves nyitva tartás:

November 1 – február 28:	9-16 óráig
Március 1 – április 30:	9-18 óráig
Május 1 – augusztus 31:	9-19 óráig
Szeptember 1 – október 31:	9-18 óráig

 Pillanatkép

Madármikulás

A Madárkórházban a helyi óvodásokat minden évben meghívja a Madármikulás, madáretetési tanácsokkal és ajándécsomaggal gazdagabban térnek vissza az oviba. A Madárkarácsonyon hasonló tanácsokkal látjuk el a Madárkórházba érkezőket. Egész évben nyitva vagyunk, várjuk önöket szeretettel az év végén is!

Kérjük, támogassa alapítványunkat! Köszönjük!
Bankszámlaszámunk: 59900029-10001868 • Adószámunk: 18557899-1-09

Olvasói leveleket, érdekességeket a következő címekre várunk: madarkorhaz@gmail.com • 4071 Hortobágy, Petőfi tér 6.
Állatorvosi, állatgyógyászati területen felmerülő kérdéseiket a fenti címekre várjuk! Megjelenik 26 000 példányban.
Hirdetésefeladás, sérült madár bejelentése: madarkorhaz@gmail.com • Tel.: +36 (30) 9435-494; +36 (30) 535-6484
Szerkesztők: Dr. Déri János, Konyhás István, Veres Hajnalka • Tördelés: TerepSzemle Stúdió • ISSN 1788-456X
Megtálalható országszerte állatorvosi rendelőkben, állatkertekben, kisállatkereskedésekben, állati áruházakban, megyei könyvtárakban, AUCHAN és TESCO áruházakban, Alfazoo üzletekben és a budapesti METRO szerelvényeken.

